

7. gr.

Einstaklingar búsettir utan Reykjavíkur og nágrennis (sbr. 2. málsg. 3. gr.), sem þurfa að fá gefið út nýtt nafnskirteini samkvæmt 3. gr., eiga sér að kostnaðarlausu rétt á að fá nafnskirteini til bráðabirgða, er hefur sama notagildi og myndlaust nafnskirteini. Lögreglustjórar gefa út bráðabirgðanafnskirteini á þar til gerðu eyðublaði til eigi lengri tíma en eins mánaðar frá útgáfudegi.

Lögreglustjóri gefur yfirleitt ekki út bráðabirgðanafnskirteini, nema hlutaðeigandi hafi afhent honum beiðni til Hagstofunnar um útgáfu nafnskirteinis samkvæmt 3. gr.

Handhafi bráðabirgðanafnskirteinisins skal skila því til lögreglustjóra um leið og hann fær afhent nafnskirteini, gefið út samkvæmt 3. gr.

8. gr.

Hver lögreglustjóri getur ákveðið fyrir eitt ár í senn, að ákvæði 1. gr. skulu eigi taka til umdæmis hans eða tiltekins hluta þess. Þetta heimildarákvæði tekur ekki til nafnskirteina, sem gefin eru út samkvæmt 3. gr. þessarar reglugerðar.

9. gr.

Reglugerð þessi er gefin út í samráði við dómsmálaráðuneytið.

10. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 25/1965, um útgáfu og notkun nafnskirteina, öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðherrann, 3. marz 1967.

Magnús Jónsson.

Klemens Tryggvason.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 280 30. des. 1966, um útvarpsrekstur ríkisins.

1. gr.

1. málsgrein 24. gr. reglugerðarinnar hljóði svo:

Gjalddagi afnotagjalds fyrir hljóðvarp er 1. apríl. Heimilt er þó að innheimta hljóðvarpsgjald þeirra útvarpsnotanda, sem einnig hafa sjónvarp, í tvennu lagi og að hálfu á gjalddögum sjónvarpsgjalds, sbr. 2. málsgrein.

2. gr.

Síðari málsgrein 25. gr. fellur niður.

3. gr.

26. gr. reglugerðarinnar hljóði svo:

Innheimtuskrifstofa Ríkisútvarpsins skal senda út reikninga yfir afnotagjald hljóðvarps og sjónvarps með hæfilegum fyrirvara.

4. gr.

27. gr. reglugerðarinnar hljóði svo:

Hverjum útvarpsnotanda ber að innleysa afnotagjaldskröfu sína eða greiða afnotagjald sitt í innheimtudeild Ríkisútvarpsins innan mánaðar frá gjalddaga hennar. Að þeim tíma liðnum bætist við gjaldið 10% innheimtukostnaður.

5. gr.

28. gr. reglugerðarinnar fellur niður.

6. gr.

Í stað orðsins „póstkrafa“ í 29. gr. kemur: afnotagjaldskrafa.

7. gr.

30. gr. reglugerðarinnar hljóði svo:

Sá, sem hefur útvarpstæki í bifreið sinni, hvort sem það er tengt rafkerfi vélarinnar eða ferðaviðtæki, skal greiða fullt afnotagjald, sbr. IV. kafla 18. gr. Honum ber að greiða afnotagjaldið til Ríkisútvarpsins áður en opinber skoðun bifreiðarinnar fer fram.

Ekki er heimilt að veita bifreiðareiganda, sem viðtæki hefur í bifreið sinni, skoðunarvottorð, nema hann framvísi um leið kvittun Ríkisútvarpsins eða trúnaðarmanna þess fyrir gjaldinu.

Bifreiðaeigendur utan Reykjavíkur geta sent afnotagjaldið til Ríkisútvarpsins í peningabréfi eða pósthálfum. Tilgreina skal nafn, nafnúmer og heimilisfang gjaldanda, svo og skrásetningarnúmer bifreiðarinnar.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum um útvarpsrekstur ríkisins nr. 68/1934, sbr. lög um breyting á þeim lögum nr. 34/1966 og nr. 88/1966, öðlast þegar gildi.

Menntamálaráðuneytið, 27. janúar 1967.

Gylfi P. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

8. febrúar 1967.

Nr. 20.

S A M Þ Y K K T

fyrir Vatnsveitufélag Stóru-Mástungu.

1. gr.

Félagið heitir Vatnsveitufélag Stóru-Mástungu. Heimili þess og varnarþing er í Gnúpverjahreppi, Árnessýslu.

2. gr.

Tilgangur félagsins er að sjá býlum á félagssvæðinu fyrir vatni.

3. gr.

Stofnendur félagsins eru ábúendur býlanna Stóru-Mástungu I (tveir ábúendur) og Stóru-Mástungu II.

Hver stofnandi greiðir $\frac{1}{3}$ af heildarkostnaði sem stofngjald og telst hann ekki fullgildur félagsmaður, fyrr en það stofngjald er greitt. Allt vatn í fjós, þvottahús og önnur þau hús, er heyra búrekstri jarðarinnar til, telst undir sama stofngjald og íbúðarhús.

Félagsskylda samkv. 1. mgr. þessarar greinar er því skilyrði háð, að ábúanda séu látin í té afnot af vatni því, sem félagið hefur til umráða.

4. gr.

Ábúendur væntanlegra nýrra býla á félagssvæðinu má taka í félagið með samþykki lögmeets aðalfundar.